

Ωδή στον Κυριάκο Μάτση

1. Στην αγκαλιά της Σαλονίκης
ήπιες κρασίν Αγιονορίτικο,
στο όραμα μιας άλλης νίκης
μεθούσες πείσμα Παλαιχωρίτικο
2. Στα σωθικά της γης, ζύμωνες σπόρο
για να θεριέψει το δέντρο της Λευτεριάς
Τάμα ιερό, αίματος φόρο
πλήρωσες στην Παναγία της Δεξιάς
3. Πάνω απ' τη γη των ηφαιστειών
έγινες μύθος, ζωής το φως
μάρτυρας, φωτοδότης στρατιάς Κυπρίων
του Σολωμού ήσουν ταγός
4. Κι' αν η Αλβιόνα χλεβάζει τώρα
κι' ο Οσμανλής ανοσιουργεί
το γλυκό χαμόγελο σου, φωτιά και μπόρα
νέους Λεωνίδες καθοδηγεί
5. Θε να σημάνει ξανά η ώρα
τόριζει της Κύπρου το ριζικό
μαζί με τόραμα του Ευαγόρα
να δεις το χρώμα τ' ελληνικό
6. Αυτή η γης σκλαβιές αντέχει,
αφέντες, τυρράνους περαστικούς,
τους αποδιώχνει, τους τιθασεύει,
διδάσκει παιάνες ελληνικούς
7. Στα καλντερίμια στην Άνω Πόλη
σαν σουρουπώνει γλυκ' αντηχεί
του Κυριάκου το μοιρολόι
ψυχές Ελλήνων ιχνηλατεί
8. Εγώ κι' αν έδωσα το μερτικό μου
θέλει ξοπίσω στρατιές ταγούς
θέλει Λεβέντες το σπιτικό μου
δεν θέλει διαφέντες και αρχηγούς

9. Για να ριζώσει καλά ο σπόρος
να ξεπετάξει γερό δεντρί
θέλει το αίμα, γλυκός ο φόρος,
για τους αφέντες: τα πάντα ρεί

10. Τ'αηδόνι της Κύπρου, μιλά για πάντα
πύρινοι λόγοι μας οδηγούν
κράτα πατρίδα, Ελλάδα αγάντα,
του Τούρκου τ' ανόσια θε να πνιγούν

Μιχάλης Σταυρινός
Θεσσαλονίκη, Νοέμβρης 1999

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ